

[Forsvarsministeren.]

i vort retssamfund adgang til at appellere, stadigvæk på lovens grund og stadigvæk sådan, at der ingen vilkårlighed finder sted, men således at man træffer sine afgørelser udfra det, der er gældende ret, og uden nogen vilkårlighed. Hele denne upartiske og selvstændige retspleje, som vi har her i landet, er bragt i anvendelse og vil også fortsat blive bragt i anvendelse i de beklagelige tilfælde, som vi her har oplevet.

Jeg vil gerne til slut sige, at en hær uden disciplin er det værste, man kan have, så hellere ingen hær. Men som sagt, en diskussion om fremgangsmåden ved rettergangen agter jeg ikke at optage med det ærede medlem. Det ligger ganske klart i dagen, hvorledes denne sag skal behandles, når vi skal holde os til lovens forskrifter, og det er kun efter lovens forskrifter, der skal handles i dette tilfælde.

Henry Hansen: En del af de ting, jeg havde tænkt at berøre i denne omgang, har den højtærede forsvarsminister allerede taget op til behandling, men for at der ingen misforståelse skal være, er der dog et par ting, jeg gerne vil have sagt alligevel.

Det ærede medlem hr. Chr. Nielsen mente, der var en vis tendens til, at dommene blev strengere og strengere. Han rejste spørgsmålet, om de forseelser, der er begået, skulle vurderes som mytteri. Jeg vil gerne slutte mig til, hvad den højtærede forsvarsminister i så henseende sagde. Vi har uafhængige domstole herhjemme, sagerne behandles ved domsmandsretter, de anklagede har haft beskikkede forsvarere. Jeg tror, man med det retsvæsen, vi har, må forlade sig på, at de anklagede ikke har haft dårligere vilkår, end hvis det var civile, der havde forbrudt sig og var stillet for domstolene.

Der skal være disciplin i en hær. Det er rigtigt, som den højtærede forsvarsminister sagde: hellere ingen hær end en hær uden disciplin. Jeg tror, at selv i en kommunistisk hær vil det være nødvendigt med disciplin. Jeg ser gerne, og det gør sikkert alle,

at de, hvis forseelser er ringe, ikke behandles strengere, end forholdene nu må kræve, og jeg tror, jeg tør forlade mig på, at det heller ikke vil ske. Jeg vil iøvrigt gerne stille det ærede medlem hr. Chr. Nielsen det spørgsmål, hvad der ville være sket, hvis de samme forseelser var begået indenfor den russiske hær — jeg må formode, at det ærede medlem har nogen mulighed for at svare på et sådant spørgsmål —, om man da ville behandle sådanne forseelser mildere, end det er sket herhjemme.

Man har på fornemmelsen, at der står nogen bag ved det, der er sket, nogle anstiftere. Jeg vil gerne stille den højtærede forsvarsminister det spørgsmål, om man har mulighed for at finde frem til disse anstiftere, og om man, ifald man kan finde frem til dem, så har mulighed for under de givne forhold at få dem klapset af.

Chr. Nielsen: Jeg kan for en gangs skyld takke ministeren for det svar, han har givet. Der er jo ikke nogen tvivl om, at ministeren gennem sine udtalelser klart og tydeligt tilkendegav, at han ikke på nogen måde agtede at gå i rette med de retsinstanter, som har dømt de soldater, der indtil nu har fået deres domme. Det er forsåvidt en god klaring af problemet; befolkningen ved dermed, at ministeren under ingen omstændigheder er indstillet på at sætte de militærchefer på plads, som så ganske afgjort i denne sag har misbrugt deres magtstilling. Selvom ministeren vil give det udseende af, at han i henhold til den militære retsplejelov ingen muligheder har for at gribe ind, så er det da vist altid en forudsætning, når en lov vedtages og man giver en myndighed af den ene eller den anden art til instanser, at dersom de pågældende instanser misbruger den magt og myndighed, rigsdagen lægger i deres hænder, er rigsdagen til enhver tid berettiget til at skride ind og gøre de pågældende opmærksom på, at deres handlinger ikke er i overensstemmelse med den ånd og den mening, som er nedlagt i den pågældende lov. Således er det også med den militære retsplejelov: hvis de militære retsinstanter